Debat generacional

De Xevi Freixa Parareda

I jo plorava perquè no trobava el meu lloc a la feina. O al món. O dins meu. Els meus pares hi eren, i jo ho valorava, però m'hagués agradat que em diguessin alguna cosa diferent. Tot i que tampoc sabia quina. Potser simplement som aquí, tot anirà bé.